

951 שלה לך

כניסת השבת: 19:34

יציאת השבת: 20:25

רבנו תם: 21:22

ע"פ אופק ת"א

כה' בסיון התשפ"ה

טוב העלון השבועי להחסות בה'

הבמאי של החיים

ורצון הבורא ברוך הוא, בכי הוא זה. שהכל בידיו והכל טוב ורחמים גמורים, כי בעל הטוב המחולט, לא יציא דבר רע תחת ידו.

תני לשדכן לעשות את העבודה - אך תאמיני שברגע שה' גזר שתתארסי - זה יגיע ואין אפשרות לאחרו. תעשה עסקה ותשקיע, אך תאמין כי רק בהחלטת ה' שזה יהיה שלך - תרוויח, כי אין אדם נוגע במוכן לחברו!

את המעשה המרטיט והמחזק הבא סיפר הזמר הירא - שמיים, ר' ארז יחיאל שליט"א, המקדש שם ה' בקולו: "היה זה לפני 9 חודשים. הבן שלי, נועם בן ה-17 הלומד בישיבת 'בני יששכר' בחדרה, מתקשר אליי ואומר לי: "אבא, אני אמור לחזור השבת לבית מהישיבה. אך יש לי חבר טוב פה בחדרה שהשבת זו השבת חתן שלו, והוא מאד רוצה שאני אשמח אותו השבת בשירה וזמרה." "אין בעיה", השבתי לו בשמחה, "תעשה שם שבת ותשמח את החתן והכלה". נועם היה פייטן שאוהב לעשות שמח, ועודדתי אותו לשמח אחרים...

- ההמשך המרטיט בעמוד 3 -

עם ישראל עומד בכניסה לארץ ומתכונן לרגע הגדול - כניסה אל הארץ המובטחת. אלא שאז, פונה הקב"ה למשה רבנו ואומר לו: "שלח לך אנשים ויתורו את ארץ כנען". מסביר האדמו"ר בעל ה'שמח משה': הקב"ה בעצמו רצה וביקש ממשה רבנו שישלח את המרגלים כי יצא לו מזה טובה והנאה גדולה, כפי שכתוב אצל אברהם אבינו: "לך לך מארצך" - 'לטובתך ולהנאתך'. (ישנם מפרשים החולקים על כך). ונשאלת השאלה: מדוע רצה ה' שמשה ישלח מרגלים? וכי איזו הנאה תצא לו מזה?

כותב הצדיק ואומר יסוד מבהיל: 'כל מטרת ושליחת המרגלים על ידי ה' היתה בכדי שיראו המרגלים 'כי עז העם היושב בארץ, והערים בצורות גדולות וגם ילידי הענק ראינו שם' (יג, כח), ויבינו כי על פי הטבע אין להם כל סיכוי להצליח ולנצח. וכאשר מרגיש האדם כי אין לו יכולת להצליח על פי הטבע - הוא נושא עיניו למרומים ובוטח בה' לבדו, ואזי מושיעו ה' לבדו מעל הטבע באורח נס. וזו היתה המטרה שביקש ה' לשולחם, לטובתם ולהנאתם, שעל ידי שיראו את גדולת אנשי הארץ, יתלו עיניהם ובטחונם בה', ובכך יזכו לכבוש את הארץ בדרך נס ללא שום חרב או חנית!.. מדהים ביותר!

כאשר אתה מרגיש שהרופא המוכשר שלך יתגבר על הבעיה והכל יהיה בסדר, אתה רגוע שהבוס יעמוד במילה שלו ויכניס את הכסף בזמן, יש לך רוגע ושלווה כי עשית כמה פעולות שיתנו לך שקט נפשי - הרי שבאותם רגעים הסרת בטחונך מה' לבדו, וסמכת על בשר ודם, וממילא עוזב ה' את האדם ביד מי שבטח בו.

אכן, יש לעשות השתדלות, אך עלינו להאמין כי 'הגזירה אמת, והחריצות שקר' (רמב"ן בראשית לו, טו), בסופו של דבר התוצאות ייקבעו משמיים, וכולם בובות על חוטים לקיים גזרותיו יתברך, ואין אדם היכול לשנות מגזירת

העלון מוקדש לעילוי נשמת

מו"א ועט"ר מיכאל בן אורה

קלרה חתון בת סלחה

ולרי בן אירנה

ת.נ.צ.ב.ה

לעילוי-נשמת: הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה, הרב שמעון בן בחריה. מ"ס צדוק בן נור ומרים בת גליה. יחזקאל בן גורג'יי, גבריאל בן סמינה. יוסף בן נג'יה. פרחח בת טובה. פנחס בן דינה. שרית שרה בת מריאן. שרית שרה בת ויקטוריה. גלילי הכהן בן כוכבה. יוסף בן תמו. טובה בת מרים. יצחק בן טובה. אסתר בת מול. תקווה בת פנינה. סופיה שרה בת רוזה. אבלין עדינה בת פרחח. ר' אברהם בן ר' סעדיה. עמרון אורי בן יוסף. סאן אמנון בן שרה ה"ד, משה כהן בן נוהת ויוסף.

לרפואה, פרנסה והצלחה: מ"א ציפורה אחיאל. מנשה ואורה אחיאל. א"ה הדר בת נחמה. דניאל בן ציפורה. אורטל חנה בת הדסה וב"ב. פנינה בת שושנה וב"ב. אושרית בת פנינה וב"ב. משה שמואל בן זלדה. מוריה בת רויטל. גאולה בת דבורה. שרה חיה רפאלה בת רחל. טליה מרים בת דינה וחיים. רות בת מרים ה"ו. ינון בן רחל.

זושב"ק: שולמית בת איריס. יסכה בת מול. אליס בת פרידה. בתחן בת גילה רוחמה. הדר בת נחמה. זיווג הגון: אודליה וניר בני ציפורה.

סגולות וישועות

מבית "הפלא ופלא" - 052-763-2686

הלכות והליכות

הרה"ג בנימין חוה / מתוך "אליבא דהלכתא"

כתב הגר"א (הע"מ ז. ב.) **על חשיבות השינה: "עיקר זמן צמיחת וגדילת האדם הוא בשינה, שמסתלקת הנשמה והרוח אינה חזקה, אזי מתחזק כח הצומח הנשאר לבדו בגוף".**

מבואר האלשיך הקדוש (יונה, 'מה לך נרדם): **'כשאדם נתון בצרה או בדאגה הוא לא יצליח להירדם, ולפעמים הוא ישאב לתוך השינה. כיצד? אם נתון הוא בצרה שיש לו סיכוי לצאת ממנה - הוא לא יצליח להירדם, מפני שמחשבתו שקועה כיצד להיחלץ מהמצב. אך אדם המרגיש כי אין לו תקווה, וכי צרתו גדולה - הוא ישאב לתוך השינה'.**

כתב ה'צמח ה' לצבי' (נשא): "אמרו חז"ל: המגדל שער - מגדל דאגה. והטעם, שהשערות הם מותרות הגוף, וע"י שמגדלם - נולד כח בנפשו לחשוב אחר מותרות העולם הזה, ודואג תמיד ואינו שמח בחלקו, ולכן אין לגדל שיער".

כתב ה'תפארת יונתן' (נשא): "שיער מורה על מותרות, כי ריבוי השערות - ירבה חמדת המותרות, ולכן עשו אח יעקב נולד עם הרבה שערות, שהיה מלא בתאוות".

שאלה: האם ניתן לעשות סעודה שניה של שבת אחר חצות יום? ומתי נחשב הכלל 'אין קידוש אלא במקום סעודה'?

תשובה: לכתחילה, ראוי להקפיד לאכול סעודה שניה של שבת לפני חצות היום, כמובא ברמב"ם (שבת פ"ל ה"ט): **"חייב אדם לאכול שלוש סעודות בשבת אחת ערבית ואחת שחרית ואחת במנחה".** וכן משמע מדברי הזוהר הקדוש והאריז"ל (כמובא בכה"ח בס"י רצ"א ס"ק ב').

אך אם עשה קידוש ואכל 'כזית' מזונות בבוקר, אינו צריך להקפיד לעשות סעודה שניה על פת לפני חצות היום, ויכול לעשותה אחר חצות. ומדוע? מפני שכל אכילת מזונות בסעודה הינו ספק 'המוציא' (חוץ ממזונות שיש בהם ג' תנאים יחד: נילוש בחלב או סוכר, ממולא ונכסס), והרי שיש ספק ספיקא: שמא המזונות הינם כדון 'המוציא' ויצא בהם י"ח סעודה. וגם אם לא - שמא הלכה כתוס' שזמן סעודה שניה גם לאחר חצות). ולכן בחג שבועות שעייפים - די בקידוש על מזונות לאחר התפילה וסעודת החג תהיה לאחר חצות היום.

ויש לדעת, כיוון שהקידוש צריך להיות במקום סעודה, שנא': 'וקראת לשבת עונג', לכן, השומע קידוש בבית הכנסת או בבית חבירו ולא אכל שם, ואח"כ הולך לביתו - חייב לקדש שוב על היין ואז יסעד. ועוד, כיוון ששומע מחברו קידוש ולא מתכוון לסעוד שם - אסור לו לטעום שום דבר שם, כיוון שנחשב הדבר כאילו לא קידש כלל וממילא אסור לו לטעום מאומה.

אך אם הוא סועד במקום ששומע הקידוש (אפילו מזונות 'כזית') אחר שהתכוון לצאת י"ח - הרי יצא ידי חובתו בקידוש, ואם שב לסעוד בביתו, אינו צריך לעשות שוב קידוש לעצמו.

הילד הביא תעודה גרועה! אל תאיימו עליו, אל תענישו, אל תטיפו לו מוסר ברגע שהתעודה מגיעה. מה כן? דברו אתו על התעודה והקשיבו לו, רק אז תוכלו לעזור לו. תנו לו להבין שאתם בשבילו ולעזרתו, ושאתם תשמחו לעזור לו להשתפר. **הראו לילד שאתם בטוחים שהוא ישתנה לטובה. שאתם מאמינים בו ובמאמציו. מבחינתכם, התעודה היא רק פנס המאיר עבורכם את הדרך ומראה לכם מה צורך תיקון.**

הילד הביא תעודה מצויינת - אל תתנו לו פרס! שהוא לא יבין שהציון הוא העיקר עבורכם. אל תאמרו לו שהוא הכי טוב בכיתה. כמה קיבלו החברים שלך? **תנו לילד להבין שלא הציון עיקר, אלא הדרך שעשה.** "אני נהנה לראות שקיבלת מצויין בהתנהגות. סימן שאתה משתדל להתנהג יפה בכיתה, וזה חשוב מכול. או: יחסך לחברים יפה, וזה דבר גדול. אני גאה במאמץ!". כך יבין הילד שהדרך, ההשקעה היא העיקר, ולא ציון מודפס. כך הוא ימשיך להשקיע, ולא רק בשביל מספר. (מאמר הסופרת מ. פוקס)

לסיכום: הציון אינו עיקר החיים, יש דברים חשובים יותר. אל תפחיתו בערך התעודה, תנו לה את כבודה. אל תלחצו את הילד ואת עצמכם עם ציון בתעודה.

תעודת הורות

בדקו את עצמכם, הורים יקרים: האם אתם מההורים הדואגים והחרדים כל העת שהילד יצליח? חוששים שמא לא יהיה מהחרוצים של הכיתה? או שמא אתם מההורים השאננים שנותנים לתעודה לעבור מול עיניהם כסתם דף נייר, שאינכם מתרגשים מציונים נמוכים כל השנה?

שתי הדרכים אינן מושלמות. יש להיות בדרך האמצע, כמו בכל דבר: **אל תהיו לוחצים ומלחצים, ואל תהיו שאננים ואי אכפתיים, פשוט היו שם, בשבילם.** לדוג': הילדים מכינים שעורי בית? מתוכננים למבחן? עברו לידם, שאלו אם צריכים עזרה, בדקו ופרגנו, אל תעירו הערות. הכול בגבול הטעם הטוב. לא להיכנס עמוק לתוך שעוריהם ולא להראות להם שאתם האחראים למצבם.

הילדים מביאים תעודה? התענינו, אפילו מאוד, אבל אל תהפכו זאת לאבן נגף. עברו איתם על התעודה, החמיאו, עוררו, צחקו ואפילו הביעו דאגה, אבל אל תגזימו. אל תיבהלו מהציונים, כי הדבר ילחץ את הילד, והוא לא יקח אחריות על הדברים, אלא ירגיש כי הוא עושה זאת מהחשש מההורים ועל מנת לרצות אותם. הוא לא יעשה זאת מרצון אישי להצליח בחיים, וישנא את הלימודים ולא יאהב את המורים. מצד שני, אין להיות שאננים.

הבמאי של החיים

אך הקשיבו לדבר פלא: אחד החברים שהיה ברכב, נפצע קשה מאד. הוא הובהל לבית החולים וערכו צילומים בגופו, על מנת לראות אלו איברים נפגעו. **אלא שאז גילו דבר פלא - ראו בצילומים כי יש לו גידול בראש. לאחר כמה ימים הוא הועבר לניתוח להסרת הגידול וחיייו ניצלו!**

נדהמתי לראות את יד ה' בכל המהלך הזה - לבן שלי נועם לא היה מקום בנסיעה הזו למירון, אך החבר ויתר ברגע האחרון. גם אחר שנועם עלה לנסיעה, הוא מתעקש לפתע לשבת דוקא בצד הימני של החלון. ולאחר דקות בודדות שהוא עובר ליד החלון הימני, המשאית מתנגשת בדיוק בצד של החלון הזה. **האם לא רואים בחוש כי 'הגזירה אמת והחריצות שקר'?! שהקב"ה קובע משהו - אין אפשרות לברוח ממנו!**

ממש כדברי רבי יוחנן: "רגליו של אדם ערבות לו - להוליכו למקום בו הוא צריך להיות" (סוכה נג). אין לברוח מהתוכנית של הבורא, כי הרגלים שלך יוליכו אותך הישר אל המקום בו אתה אמור להיות.

לכן, ראו איזה פלא, לאותו חבר - התאונה היתה הסיבה להצלתו! בזכות התאונה הוסר ממנו הגידול!

ללמדנו כי לא משנה כמה השתדלות תעשה - כולם שליחים לקיים את רצונו יתברך, וכי ההשתדלות היא רק בכדי לקיים את גזירת הבורא שקבע בטבע, אך היא אינה משנה מאומה!

כך בדיוק דורש הצדיק בעל ה'יסוד ושורש העבודה' (תורת אבות) את הפסוק בפרשת השבוע (טו, לט): **"וזכרתם את כל מצוות ה'",** ואומר: **"וזכרתם" - זכרו היטב, 'את כל' - כל אשר יארע ויקרה אתכם, הכל 'מצוות ה' - נעשה בציווי הבורא יתברך ובמצוות המלך, בהשגחה פרטית ומיוחדת.**

לחיות רק בצל הביטחון בה', ש'הוא אמר ויהי, הוא ציוה ויעמוד'!

מהבית אל הרכב, אני רואה לפתע בכניסה לבית נידת משטרה, עובדת סוציאלית וחבר וועד של מושב 'אחיעזר' בו אנו גרים. הם מתקרבים אליי בפנים נפולות וראש מורכן. אני לא מבין את המקרה ושואל אותם: **"אתם אלינו?"**. והם משיבים לי בצער: **"כן"**. עדיין לא הבנתי את העניין, וחשבתי כי הם באו להחתים אותי על ניתוח שנועם צריך לעבור ועליי לאשר זאת.

אך הם עמדו לידי עם דמעות בעיניים ופנים מושפלות ארצה, ואז

הבנתי הכל. הסתכלתי על השוטר ואמרתי: **"מה!?!... ברוך דיין האמת!?"**. הוא השיב לי בצער כבד: **"כן"**, וחיבק אותי כששנינו בוכים. אוי, אלו היו הרגעים הקשים והמטלטלים ביותר בחיי.

זה שאנו יודעים שהכל בגזרתו יתברך והכל ברצונו, זה נקודת אור ונחמה בשבילנו, שהקב"ה עושה מהלך, ואנחנו לא מבינים אותו. אך הגעגועים זה הדבר הכי קשה. אני יודע שהוא עכשיו למעלה בגן עדן, לומד תורה. אני בטוח שאם היה אפשר לשאול אותו: **"האם תרצה לחזור לכאן: בוודאי שיענה 'לא'.** כי העולם האמיתי זה שם!, לא פה.

אנחנו חיים כאן 70, 80, 90 שנה, אך בסוף גם זה יגמר. **המוות הוא לא חידלון, אלא התחלה של החיים האמיתיים שהאדם עתיד לחיות!**

בסיום השבת, החליטו כמה חברים שהשתתפו בשבת חתן לנסוע לקבר רבי שמעון בר יוחאי על מנת להתפלל על הכלל והפרט. נועם פנה אל החברים וביקש להצטרף, אך הם התנצלו ואמרו כי אין מקום - הרכב מלא בחמשה בחורים.

נועם הצטער כל כך, הוא מאד רצה להגיע אל ציון הצדיק להתפלל. לפתע, חברו הטוב שהבחין בצער שלו, פנה אליו ואמר לו: **"נועם, בוא תעלה במקומי. אני צריך לחזור לבית"**. נועם שהבחין בויתור שלו, התעקש שלא יפסיד את הנסיעה לצדיק, אך החבר התעקש, ונועם עלה לנסיעה עם החברים, כשהוא מתיישב במושב האמצעי מאחור.

כעת, שימו לב לדבר המדהים: לאחר שהם נוסעים כבר כמה דקות, נועם מבקש מהחברים שיתנו לו בבקשה לשבת ליד החלון הימני, הוא ממש רוצה לשבת שם.. החברים מכבדים אותו, הם עוצרים את הרכב בצד, ונועם עובר לשבת ליד החלון הימני.

היה זה בעיצומה של המלחמה בצפון עם חיזבאללה. והנה, בעודם נוסעים, החלו להישמע אזעקות ושיגור טילים לאיזור מרחב הצפון. הם החלו לעצור בשוליים בכדי לתפוס מחסה, אלא שאז, משאית גדולה שנסעה מולם ונלחצה אף היא מהאזעקות, סטתה מהמסלול ונכנסה בהם חזיתית.

המשאית ריסקה את המושב הימני ליד החלון, היכן שהבן שלי התחנן לשבת רק לפני כמה דקות. כל החברים נפצעו ונחבלו ורק הבן שלי היה ללא הכרה במצב קשה מאד!

באמצע הלילה, הודיעו לנו על בשורת התאונה ואמרו כי פינו את הבן אל בית החולים רמב"ם בחיפה. אשתי מאד נלחצה. הרגעתי אותה כי כנראה יש לו יד או רגל שבורה. התחלנו להתארגן לנסיעה אל בית-החולים, ומוקדם בבוקר, כשיצאנו

התפקיד שמור - לך!

הביט בו ה' חפץ חיים' ואמר לו: **"בני, היזהר מעצת היצר! שמח בחלק שנתן וקבע לך בוראך, שהרי אמרו חז"ל (סנהדרין) כי 'כל המקיים נפש אחת מישראל - מעלה עליו הכתוב כאילו קיים עולם מלא'.**

דע לך, כי ה' יתברך רוצה ממך שתמשיך לטפל ולרפא יהודים. מה שאתה מצליח כיום ללמוד ולהשיג בשלוש שעות - אנשים אחרים לא מצליחים להשיג בחמש ובשש שעות של לימוד, כיוון שיש לך זכות גדולה של הצלת נפשות שאתה מציל ואין אחר כמוך שיכול לעשות זאת, אזי נותנים לך סיעתא דשמיא להספיק יותר, והלימוד שלך חשוב בשמיים כאדם הלומד כל היום.

אל תתעצב ואל תפול רוחך!, אם בורא עולם שם אותך במקום הזה - זה היעוד שלך וזה מה שהוא מצפה ממך", המשיך ה"חפץ חיים". "אל תסטה מן הדרך, אלא תשמח בתפקיד שנתן לך הבורא יתברך, כיוון שלכל יהודי יש ייחודיות ותפקיד שרק הוא יכול לעשותו ולהשלימו".

כמה אנשים מסתובבים סביבנו מאוכזבים ומצטערים מדוע לא זכו להיות במקום אחר, בעבודה אחרת - אך עליהם לדעת כי אם ה' הביא אותם למקום זה בחיים - זה היעוד שלהם, ועליהם לעשות זאת בשמחה!

מנקה החצר של המלך מקיים את ייעודו ותפקידו שדרש ממנו המלך בדיוק כמו ששר האוצר של המלך מקיים את רצונו. **כי לכל אדם בעולם יש שליחות וייעוד שלמענה הוא הגיע לעולם, ואם הוא ירצה להיות כמו האחר-הרי שלא יהיה מישהו כמותו!**

הוא נדהם לראות מחזה שלא ראה מימיו: עשרות בחורי חמד בגיל צעיר יושבים והוגים בתורה יומם ולילה בהתלהבות עצומה. הוא עבר ביניהם וראה כי הם שולטים בכל חלקי התורה. הוא נדהם עד עומקי נשמתו והתמלא בקנאה עצומה. "חשבתי כי בלימוד שאני לומד כל יום שלוש שעות, זכיתי להגיע לדרגה של תלמיד חכם. אך כשאני רואה אותם ואת בקיאותם בתורה, אני מבין כי מי

אני ומה אני ביחס אליהם!?", אמר בחלישות דעת.

החליט הרופא לגשת אל ה'חפץ חיים' ולשפוך את מר נפשו. הוא נעמד בתור אל הרב, ובהגיע תורו, נפלו פניו וסיפר לרב על המועקה שבליבו: "עד היום הייתי שמח בלימודי, אך כשאני רואה את עולם התורה האמיתי, ליבי מתמלא קנאה, ואני רוצה בכל מאודי לעזוב את עסק הרפואה, על מנת לשבת יומם ולילה להגות בתורה הקדושה והמתוקה, ולזכות להקיף את כולה. אין לי חפץ יותר בעסק הרפואה!", טען.

משה רבנו שולח למשימת הריגול אנשים צדיקים, בעלי מעמד רוחני גבוה וחשוב ביותר: "וַיִּשְׁלַח אֹתָם מֹשֶׁה... כָּלָם אֲנָשִׁים רָאשֵׁי בְנֵי יִשְׂרָאֵל הָמָּה". אלא, שכאשר הבינו כי כשיכנסו לארץ ישראל ירדו מגדולתם - לא רצו בכך, ולכן עשו הכל בשביל להישאר במעלתם. (דקדוק הדין לדרגתם הגבוהה)

לנו נותר ללמוד מכך - **כי על האדם לעבוד את הבורא כפי שהוא ייעד אותך ושם אותך בזה העולם!** אל תנסה להילחם על תפקיד ומקום שהבורא לא ייעד לך! כדברי הגמרא (יומא לח): **"אמר בן עזאי: 'בשמך יקראוך, ובמקומך יושיבוך, ומשלך יתנו לך, ואין אדם נוגע במוכן לחבירו אפילו כמלוא נימה'".** לכל אחד יש את השליחות שהבורא דורש ממנו לעשות בעולם הזה, ואין אף אחד אחר שיכול לעשות זאת במקומך!

מסופר כי בתקופתו של רבי ישראל הכהן מראדין, ה'חפץ חיים', היה יהודי ירא שמיים אשר עבד לפרנסתו כרופא גדול בקהילה היהודית. הוא לא עשה את עבודתו כלאחר יד, אלא היה מתמסר בלב ובנפש עבור החולים, מעודד אותם ומטפל בהם ברגישות, ובכך הציל יהודים רבים.

דרכו בקודש היתה ללמוד בכל יום גמרא, הלכה ומוסר במשך שלוש שעות. כך עשה בכל יום בשעות קבועות, חוק ולא יעבור, טרם יפנה למלאכת הרפואה הקדושה.

יום אחד, דיברו איתו חבריו על עולם הישיבות המפואר הצומח ונבנה בליטא, וכי חובה עליו לראות את המראה המיוחד הזה, לפחות פעם אחת בחייו. עשה הרופא את דרכו לליטא, ולאחר כמה ימים של מסע,

ההקדשה המרכזית

העלון מוקדש לרפואה והצלחה: יונה בדיחי בת תורכיה, יאיר חיים בן ענבל ושרה, שלמה בן אלה, אלונה בת פלינה, רימה בת רינה. **זיווג הגון: ה.בר. לעילוי נשמת:** רחל גילה בת נח, יעקב בן שמחה, יצחק בן עליזה ת.ג.צ.ב.ה. **לע"נ יונה יעיש בת חסן ולילה אחוואל**

העלון מוקדש להצלחת החפץ בעולם שם

תורמים יקרים - שימו לב!

נפתח חשבון חדש לעלון ע"י עמותת: **בנק פאגי (52) סניף 188, חשבון 58-58-74** לכתוב בהערות: עבור עלון טוב לחסות בה" ניתן לקבל החזר מס על כל תרומה ע"פ סעיף 46

מזל טוב!

לירין אחיאל ורעייתו וכל המשפחה לרגל הולדת הבן בשעה טובה ומוצלחת! יהי רצון שתרוויח ממנו רוב נחת ואושר!

משפחת אחיאל • משה בריל 9 ת"א • 052-7151858 • daniel777achiel@gmail.com

החידה ?! איזו הלכה מהלכות שבת נשים השבועות חייבות משום "שאף הם היו באותו הנס"? חייבות משום "שאף הם היו באותו הנס"?

(הזנו גאט טעגט) אלט טעגט

אם טעט ווט אל לאמ סומם יטוואס דאס טעמט סטאט דא טאמאטא טעמט טוואס ט-ט טוואט סומם